

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PETI ODDELEK

ZADEVA MAVRIČ proti SLOVENIJI

(pritožba št. 63655/11)

SODBA

STRASBOURG

15. maj 2014

Ta sodba je dokončna, vendar so mogoči uredniški popravki.

V zadevi Mavrič proti Sloveniji
Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) kot senat v sestavi:

Ann Power - Forde, *predsednica*,
Boštjan M. Zupančič,
Helena Jäderblom, *sodnika*,
in Stephen Phillips, *namestnik sodnega tajnika oddelka*,
po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 15. aprila 2014,
izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 63655/11) proti Republiki Sloveniji, ki jo je po 34. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 5. oktobra 2011 vložil slovenski državljani Danilo Mavrič (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Pritožnika je zastopala Odvetniška družba Brulc, Gaberščik in Kikelj, o. p., d. o. o. iz Ljubljane. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopala njena zastopnica A. Vran, državna pravobranilka.

3. Vlada je bila o pritožbi obveščena 27. junija 2013.

4. Vlada ni ugovarjala obravnavi pritožbe s strani senata.

DEJSTVA

I. OKOLIŠČINE ZADEVE

5. Pritožnik je bil rojen leta 1955 in živi na Igu.

6. 9. junija 2008 mu je policija izrekla globo v višini 333,83 evrov (EUR) zaradi verbalnega in fizičnega napada na Š. S. Pritožnik je vložil zahtevo za sodni preizkus, v kateri je oporekal ugotovitvam policije, da je udaril Š. S. v glavo. Zahteval je zaslišanje dveh prič, ki sta bili navzoči na kraju dogodka v času domnevne storitve prekrška.

7. 4. marca 2011 je Okrajno sodišče v Ljubljani zaslišalo priči, ki ju je predlagal pritožnik, in sicer policista in še eno pričo. Na podlagi njunih navedb je sodišče zavrnilo pritožnikovo zahtevo za sodni preizkus.

8. 8. junija 2011 je pritožnik vložil ustavno pritožbo, v kateri se je pritožil, da njega in njegovega odvetnika Okrajno sodišče ni obvestilo o obravnavi, zaradi česar ni mogel zaslišati priče, niti mu ni bilo omogočeno zaslišanje.

9. 13. septembra 2011 je Ustavno sodišče zavrglo ustavno pritožbo kot nesprejemljivo.

II. UPOŠTEVANA DOMAČA ZAKONODAJA

10. Za ustrezne določbe Zakona o prekrških (v nadaljevanju: ZP) in Zakona o ustavnem sodišču glej *Suhadolc proti Sloveniji* (Sklep) št. 57655/08, 17. maj 2011) in Flisar proti Sloveniji (št. 3127/09, 13-18 odstavkov, 29. september 2011).

11. 169. člen ZP določa:

»(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se lahko vloži zoper vsako odločbo, izdano na drugi stopnji, oziroma zoper vsako pravnomočno odločbo, če je prekršen ta zakon ali predpis, ki določa prekršek.

(2) Javni tožilec lahko vloži zahtevo za varstvo zakonitosti po uradni dolžnosti ali na pobudo osebe, ki ima pravico do pritožbe zoper sodbo o prekršku, ki jo je izdalo prvostopenjsko sodišče.«

12. 13. marca je bil 65. odstavek ZP spremenjen tako, da mora sodišče kršitelja obvestiti o nameravani ponovitvi ali dopolnitvi dokaznega postopka. Ta sprememba pa ni veljala ob sprejetju prvostopenjske odločbe v pritožnikovi zadevi.

PRAVO

I. OČITANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA IN TOČKE d TRETJEGA ODSTAVKA 6. ČLENA KONVENCIJE

13. Pritožnik se je pritožil, da je bila kršena njegova pravica do poštenega sojenja in kontradiktornega postopka, saj ni mogel sodelovati pri preverjanju dokazov pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani. Pritožnik se je zlasti pritožil, da z njegovim odvetnikom nista bila povabljeni na zaslišanje petih prič in da nista mogla spodbijati dokumentacije, ki jo je oškodovanec predložil na tem zaslišanju. Nadalje se je pritožil, da Okrajno sodišče ni obrazložilo, zakaj ni bilo potrebno zaslišanje enega od takrat navzočih policistov. Skliceval se je na prvi odstavek in točko d tretjega odstavka 6. člena konvencije, ki se glasita:

"1. Vsakdo ima pravico, da o ... kakršnih koli kazenskih obtožbah zoper njega ... v razumnem roku odloča ... sodišče ..."

...

3. Kdor je obdolžen kaznivega dejanja, ima naslednje minimalne pravice:

...

(d) da zaslišuje oziroma zahteva zaslišanje obremenilnih prič in da doseže navzočnost in zaslihanje razbremenilnih prič ob enakih pogojih, kot veljajo za obremenilne priče;

...”

A. Sprejemljivost

14. Vlada je predvsem ugovarjala, da pritožnik ni izčrpal notranjepravnih sredstev. Po navedbah bi pritožnik moral vložiti pobudo na državno tožilstvo za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti v skladu z 169. členom Zakona o prekrških, s čimer bi lahko dosegel spremembo izpodbijane odločitve. Vlada je trdila, da je domača sodna praksa pokazala, da so bile številne zahteve za varstvo zakonitosti, pri katerih se je državno tožilstvo oprlo na enake razloge kakor pritožnik, uspešne pred domačimi sodišči.

15. Pritožnik je izpodbijal to trditev in navajal, da zahteva za varstvo zakonitosti ni učinkovito pravno sredstvo, ker mu ni bila dana možnost neposredne pritožbe sodišču, temveč samo državnemu tožilstvu.

16. Sodišče ugotavlja, da pobuda za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti ni bila učinkovito pravno sredstvo, ker pritožniku ni bila dana možnost neposredne pritožbe sodišču in je bila vložitev odvisna od presoje Vrhovnega državnega tožilstva (glej *Tănase proti. Moldovi* [GC], št. 7/08, 122. odstavek, ESČP 2010); in smiselno *Jankovec proti Sloveniji (sklep)*, št. 8032/06, 8040/06, 19253/06, 7. september 2010).

17. Drugič, vlada je trdila, da pred spremembo ZP Okrajno sodišče ni bilo dolžno zaslišati kršitelja niti ga obvestiti o izvedbi dokazov. Če je, torej, pritožnik menil, da je bil prejšnji predpis protiustaven, bi moral vložiti pobudo za presojo ustavnosti ZP v skladu s 156. členom ustave ter 23. in 24. členom Zakona o ustavnem sodišču.

18. Pritožnik je izpodbijal to trditev.

19. Sodišče ugotavlja, da so v skladu s ZP, ki je veljal v času postopka, zaslišanja v zadevah o prekrških potekala samo na podlagi presoje sodnika (glej prej navedeno zadevo *Suhadolc*). Pritožnik v tej ustavni pritožbi ni izpodbijal ustrezne zakonske določbe, temveč način uporabe predpisa v tej zadevi. Po njegovem mnenju bi glede na dejanska vprašanja, ki so bila zastavljena v njegovem zahtevku za sodni preizkus, moral imeti možnost za predložitev svojih pogledov na zadevo in za zaslišanje dveh prič. Ne zdi se in tudi vlada ni trdila, da zahtevi pritožnika ne bi bilo mogoče ugoditi v skladu s tedaj veljavno zakonodajo. Prav tako se ne zdi, da v tem pogledu ne bi bilo mogoče ustrezno obravnavati poznejše pritožbe pritožnika v postopku ustavne pritožbe, tj. pravnega sredstva, ki ga je pritožnik uporabil za odpravo domnevne kršitve njegove pravice do poštenega sojenja in kontradiktornega postopka (v zvezi s tem glej *Bradeško in Rutar Marketing proti Sloveniji* (sklep), št. 6781/09, 16–18 odstavek, 7. maj 2013). Ob upoštevanju navedenega Sodišče meni, da pritožniku tudi ni bilo treba doseči poprave krivic z zahtevo po presoji ustavnosti zakonske določbe, ki sodnikom daje pristojnost za odločanje o izvedbi ustne obravnave.

20. Ob upoštevanju navedenega je treba ugovor vlade, da domača pravna sredstva niso bila izčrpana, zavreči.

21. Ob upoštevanju navedenega Sodišče ugotavlja, da pritožba glede odsotnosti poštenega sojenja in kontradiktornega postopka ni očitno neutemeljena po točki a tretjega odstavka 35. člena konvencije. Prav tako

ugotavlja, da ni nesprejemljiva niti iz katerih koli drugih razlogov. Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

B. Utemeljenost

22. Pritožnik se je pritožil glede odsotnosti poštenega sojenja in kontradiktornega postopka, ker ni imel možnosti zaslišati petih prič, ki so bile zaslišane pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani, in izpodbijati dokazov, ki so bili predloženi temu sodišču. Pritožnik se je zlasti pritožil, da z njegovim odvetnikom nista bila obveščena o obravnavi.

23. Vlada ni izpodbijala te trditve.

24. Sodišče meni, da je ta zadeva podobna zadevi *Mesesnel proti Sloveniji* (št. 22163/08, 36. odstavek, 28. februar 2013), v kateri niti pritožnik niti njen zagovornik nista bila ustrezno obveščena in povabljeni, da se udeležita zaslišanja policista, čigar izjave so bile edini in odločilni dokaz v zvezi z dejanji, očitanimi pritožniku. Sodišče ugotavlja, da Okrajno sodišče v tej zadevi ni poskušalo obvestiti pritožnika o obravnavi, kljub njegovi izrecni zahtevi, da se ga zasliši in da zasliši dve priči. Poleg tega Okrajno sodišče ni obrazložilo, zakaj navzočnost pritožnika na obravnavi ni bila potrebna. Glede na naravo vprašanja, o katerem se je odločalo v izpodbijanem postopku, in dejstvo, da je pritožnik izpodbijal dejanske vidike zadeve, bi Okrajno sodišče lahko pritožniku omogočilo zaslišanje prič, ki si bile zaslišane pred tem sodiščem.

25. V skladu z zgoraj navedenim Sodišče meni, da vlada ni navedla nobenih dejstev ali utemeljitev, ki bi ga prepričale, da je v tej zadevi odločilo drugače. Ob upoštevanju svoje predmetne sodne prakse Sodišče meni, da je prišlo do kršitve prvega odstavka in točke d tretjega odstavka 6. člena konvencije.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

26. 41. člen konvencije določa:

»Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje.«

A. Škoda

27. Pritožnik je zahteval 5.000 EUR za nepremoženjsko škodo. Odškodnine za premoženjsko škodo ni zahteval.

28. Vlada je zatrjevala, da bi kot pravično zadoščenje glede na okoliščine zadeve zadostovala že sodba, v kateri bi Sodišče ugotovilo kršitev.

29. Glede na sodno prakso Sodišča v tej zadevi (glej zgoraj omenjeno zadevo *Mesesnel proti Sloveniji*, 44. odstavek), Sodišče meni, da je ugotovitev kršitve sama po sebi zadostno pravično zadoščenje v smislu 41. člena konvencije

B. Stroški in izdatki

30. Na tej podlagi pritožnik ni predložil nobene zahteve.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO

1. razglša, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja*, da sta bila kršena prvi odstavek 6. in točka (d) tretjega odstavka 6. člena konvencije;
- ugotavlja*, da je ugotovitev kršitve in prvega odstavka in točke (d) tretjega odstavka 6. člena sama po sebi zadostno pravično zadoščenje v smislu 41. člena konvencije;
4. *zavrača* preostali del pritožnikovega zahtevka za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 15. maja 2013 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Stephen Phillips
namestnik sodnega tajnika

Ann Power-Forde
predsednica